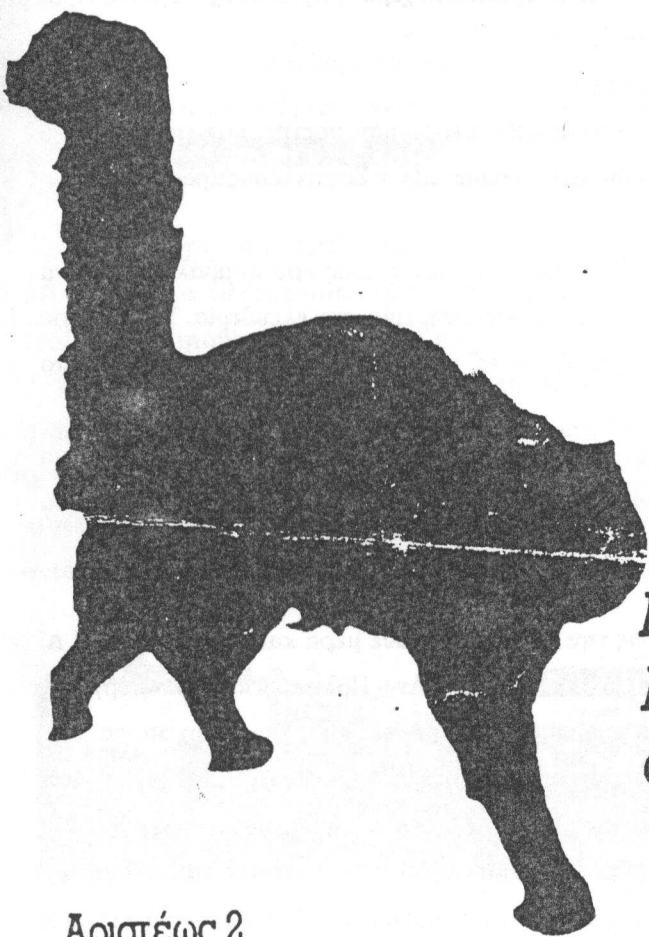

ΚΑΤΑΛΗΨΗ

Αυτοδιαχειριζόμενο
Αντιεξουσιαστικό
στέκι στην Άνω Πόλη

Αριστέως 2
και Δ. Πολιορκητού

ΜΑΥΡΗ ΓΑΤΑ

Θ: σπαιονική Ξημερώνει. Η πόλη ξυπνάει. Λεωφορεία κουβαλάν εργατοώρες στις οικοδομές και τα εργοστάσια. Τα μαγαζιά σηκώνουν τα ρολά. Κουστουμαρισμένοι ιδιοκτήτες, νυσταγμένοι υπάλληλοι με το φραπέ στο χέρι. Η Εγνατία έχει φρακάρει, το ίδιο και η Τσιμισκή, το ίδιο όλη η πόλη.

Κορναρίσματα, καυσαέριο, τρέξιμο...

Στο Ναυαρίνο κλούβες από το μεσημέρι, επιχείρηση αρετής, «απαγορεύεται να κάθεσαι» Οι εφημερίδες αναρτώνται στα περίπτερα, η Σοφοκλέους πρωτοσέλιδο, το ίδιο με χθες, το ίδιο με αύριο...

Τι υπέροχη που είναι η ζωή! Ευχαριστούμε όλους εσάς που συμβάλλετε στο να βιώνουμε σήμερα την ασφάλεια, την τάξη, την ευημερία, την ελευθερία. Το μόνο που έχουμε να κάνουμε είναι να συμβιβάζομαστε, να καταναλώνουμε, να βγάζουμε το σκασμό και να αδιαφορούμε.

Βραδυνή, τα μπαρ γεμίζουν. Μια χαρούμενη παρέα ανάμεσα σε χίλια άδεια βλέμματα που ψάχνουν εναγωνίως -δήθεν αφηρημένα- την ελπίδα πως σήμερα θα συμβεί κάτι διαφορετικό....

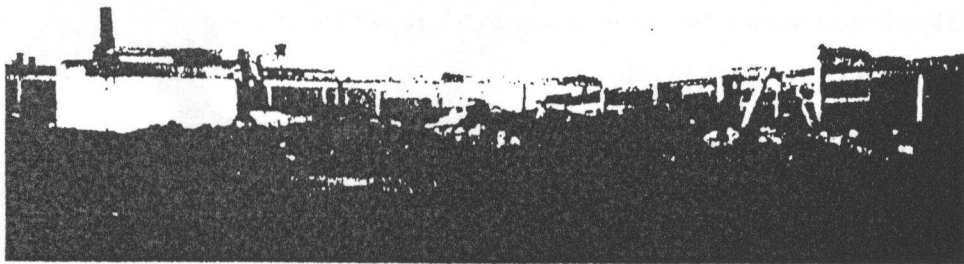
Αυτοκίνητα ανηφορίζουν προς την Άνω Πόλη, κάθε μέρα και περισσότερα. Η Δ. Πολιορκητού μπουτλιαρισμένη. **Π: Άνω Πόλη**.... Η Άνω Πόλη των «μεγάλων έργων», της «ανάπλασης», της μίζας και της κομπίνας, η Άνω Πόλη χρυσωρυχείο για τους μεγαλοεργολάβους και τους δημοτικούς άρχοντες της εποχής μας. «Πωλείται υπερσύγχρονη παράδοση σε τιμή ευκαιρίας». Και η τοπική κοινωνία, ένα μίγμα από μικρό-, μέσο- ή σκέτο- αστούς/ές, οικονομικούς μετανάστες/τριες, φοιτητές/τριες, ξένους/ες που απλώς ήρθαν, τους άρεσε και εγκαταστάθηκαν. Ελάχιστοι πια από τους παλιούς κατοίκους έχουν απομείνει. Οι σύγχρονες ασθένειες της κοινωνίας του δυτικού κόσμου- απομόνωση, απάθεια, εξατομίκευση- έχουν βρει και εδώ το κατάλληλο έδαφος για να ευδοκιμήσουν. Συλλογικές προσπάθειες που έγιναν προτάσσοντας άλλες αξίες, βρέθηκαν για χίλιους λόγους στο στόχαστρο κάθε λογής εξουσιών και

κυρίως αντιμέτωπες με την αντίληψη του σύγχρονου ανθρώπου. **"Όχι : ανεξαρτητο : αν :
Πα : πύρι :** Ήδη ζω περίπου ελεύθερος, μάλλον ανεξάρτητος, ίσως ευτυχισμένος, κατά
περίσταση ευαίσθητος και καθόλου άνθρωπος. Έχω όλα τα εφόδια για να επιβιώσω στον
κόσμο που μου έχουν υποδείξει."

...
Η κατάληψη Βίλα Βαρβάρα που για τέσσερα χρόνια λειτουργούσε στην Κουλέ-καφέ
καταστάθηκε πριν ενάμισι χρόνο. Το τελευταίο μήνυμα που έμεινε γραμμένο στον
τοίχο της: **«Η ιστορία συνεχίζεται...»**

Ναι, η ιστορία συνεχίζεται! Και κομμάτι της αποτελεί από το Σάββατο 9/10/99 το
κατειλημμένο αντιεξουσιαστικό αυτοδιαχειριζόμενο στέκι της οδού Αριστέως 2 (Γωνία
με Δ. Πολιορκητού), στο εξής ονομαζόμενο ΜΑΥΡΗ ΓΑΤΑ.

Το σπίτι παρέμεινε εγκαταλελειμμένο τα τελευταία τρία χρόνια, καθώς ο δήμος το
απαλλοτρίωσε εκβιαστικά από τους πρώην ιδιοκτήτες του. Τα σχέδιά τους προέβλεπαν
το γκρέμισμα αυτού, έτσι ώστε να επεκταθεί η οδός Πηλέως. Παρότι τα σχέδια αυτά
αργότερα εγκαταλείφθηκαν, οι επί χρόνια κάτοικοί του δεν μπόρεσαν να γυρίσουν σ'
αυτό. Καινούργια σχέδια προβλέπουν τώρα το γκρέμισμά του.

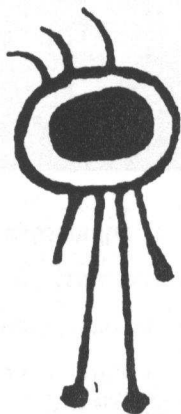

Έτσι προχωρήσαμε στην κατάληψη του κτιρίου με σκοπό τη δημιουργία ενός
ανοιχτού κοινωνικού χώρου. Δημιουργούμε ένα στέκι αντιεξουσιαστικό γιατί η άρνηση
κάθε μορφής εξουσίας είναι αξιακό θεμέλιο της ύπαρξής μας. Αυτοδιαχειριζόμενο, όχι
μόνο γιατί πιστεύουμε ότι η συλλογική προσπάθεια είναι ικανή να δημιουργήσει τα
πάντα χωρίς την ανάγκη των ειδικών, ειδημόνων, χωρίς σπόνσορες και διαφημιστές,

αλλά και γιατί ούτως ή άλλως έχουμε ανοιχτούς λογαριασμούς με όλους τους παραπάνω. Αρνούμαστε τις αξίες μιας αλλοτριωμένης κοινωνίας. Είμαστε οι αντίπαλοι του τετραγώνου, οι κτηνυγμένοι εχθροί της μισθωτής εργασίας, του καθεστώτος του κέρδους που απαξιώνει τη ζωή. Θέλουμε να σπάσουμε το σιωπηλό κύκλο της απομόνωσης του ανθρώπου. Να γίνουμε τα ανοιχτήρια κονσερβών στο σούπερ μάρκετ της ζωής. Θέλουμε να αγωνιστούμε για την αλλαγή της γκρίζας καθημερινότητας. Να ξυπνήσουμε με τους μύδρους μας τα πνεύματα, να κάνουμε ερωτική την καθημερινότητά μας, να προσπαθήσουμε να αναζωπυρώσουμε στις γειτονιές και τους δρόμους τη γεύση της ελευθερίας και της περιπέτειας. Σε μια κοινωνία που συνθλίβει την ιδιαιτερότητα και απορρίπτει την εκτροπή από το «κανονικό» (στις σεξουαλικές επιλογές, τη σωματική διάπλαση, την πολιτισμική ταυτότητα) αναζητούμε το χώρο που θα στεγάσει την πολλαπλότητα της ύπαρξης.

Είμαστε η άρνηση της θυματοποίησης.

Στο διάολο το σοκολατάκι- εμείς θέλουμε όλο το ζαχαροπλαστείο.

Μαύρη Γάτα

Αριστέως 2 και Δ. Πολιορκητού

Τ.Θ. 1604

54006 Θεσ/νίκη